

29.

ORDINIS 1737 25
IVRE CONSVLTORVM 30

IN
ACADEMIA VITEBERGENSI
H. T.

DECANVS
GODOFRIDVS
LVDOVICVS
MENCKEN

ICTVS

POTENTISSIMI POLONIARVM REGIS ET
PRINCIPIS ELECTORIS SAXONIAE AVLAE AC IV-
STITIAE NEC NON IN SVMMO PROVOCATION.
SENATV CONSILIARIVS, ITEMQVE COLLEGIO.
RVM, QVAE VITEBERGAE FLORENT, IVRI-
DICORVM, ET IVDICII PROVINC. LVSAT.
INFER. ASSESSOR

ORDINIS
IVRE CONSULTORVM
ACADEMIA VITBERGENSI
DECANVS
GODORIDVS
LADOVICVS
MENCKEN

ICTVS
POTENTISSIMI POLONIAE REGIS ET
PRINCIPIS ELECTORIS SAXONIAE AVIAE AC IV-
STITIAE REGNI IN SUMMO PROVOCATIONE
SENATVS CONSULTARIVS ITEMQVE COLLEGI-
VM: QVAE VITBERGAE FLORENT. IVRI-
DICORVM ET IVDICII PROVICVSAT.
INFER. ASSESSOR

on aduocatis, partium iura
proferentibus, sed bonis
causarum Patronis, destitu-
imur, quod ipsa euincit ex-
perientia. Utinam seligen-
di, non apud eos, quorum
in causa interest, sed apud
peritiores, imo ipsos quandoque iudices esset
arbitrium! Sed non minor renitentium con-
ueniendorum, quam eorum, qui medelam
quaerere legitime recusant, est numerus. Illi
protractione iuuari, hi parcissimis sumtibus
suam tueri causam ambiunt. Vtrique dum
necessitate premuntur, quod commodum est
eligentes, suam rem minus promouent, utili-

A 2

tati

tati inhiant, eandem tamen sibimetipsis no-
cuiam non attendunt. Qui debitum praesta-
re nequit, moram nectendo, expensis auget
sortem, & cui rei satisfaciendae cum tempo-
re suffecisset, impar redditur. Contra qui de-
bitorem indefinenter & cum ipsius ruina urget,
& legali, secundum ritum iudicalem, obser-
uari solito spatio, non sine dispendio, a Iudice
per Aduocatum, utroque caro dispensatore
redimendo, ad id, quod debet, cogit, ulti-
mato id obtinet, ut membrum Ciuitatis aut
Vniuersitatis uel expellatur, uel, cum huius
utriusque detrimento, ex necessaria sustenta-
tione ad fisci onera redeunte, ad incitas redi-
gatur. Dolendum utique est, iudiciorum se-
des non ubique locorum bonis, aptis, ac re-
rum, quae tractantur, gnaris, peritisque in ar-
te causas cognoscendi ac dirimendi personis
instructas nostris in terris inueniri. Iustum
ac aequum cognitum perspectumque habere,
conueniret Iudicii ordinem constituentibus,
a quibus iustitiae expectatur administratio.
Sed quis hanc poposcerit, ubi ex arbitrio,
inius, rebus forensibus, ut dicuntur, praefe-
cti, tota expectanda controuersiae diremtio.
Utique si & ille loquacitate & proteruitate
eru-

eruditionem, quam cum callere oporteret, iactaret, & pro autoritate, assessoribus iudicii, rerum harum ignaris, iustitiam obtruderet, cum tamen quandoque ne iusti quidem teneat notitiam, minus scientiam. Sic causa iniusta, iusta & uice uersa euincitur. Sic litium ambages, aut id, quod illis quandoque inest, controuersi iuris, tanquam aleam, uerentes, iure suo uel excidunt, uel lubentius carent, ne dubio rerum exitui se exponant. Maxime cum bona pro iudice semper militet praesumptio, & non ex eo, quis sit, sed qualis esse debeat, ipsi patrocinium sit sperandum. Non id in Ciuitatibus, non omnino bene ordinatis, tantum contingit, sed plus periculi imminet, ubi ex unius, qui iustitiae administrationi praepositus est, sententia, totius controuersiae, uel dirigendae uel componendae, pendet decisio. Ibi enim Aduocatus, maxime copia illorum deficiente, uel subordinatur parti, tanquam maxime proficiuus, iudicis intentioni praepremis fauens, uel parti non male consulens, iudici autem ideo, quod sportulis intentatis non indulgeat, exosus, truciatur, & tantis molestiis atque obicibus obmotis in causa distringitur, ut inanis naua-

ri laboris pertaesus, non infeliciter coepta lite,
abstineat ac illam deserat. Iudex enim suum
factum, siue malignum, siue conducens, de-
fendi, non impugnari praetendit. Qui be-
neuolentia huius iudicis in aliis causis opus
habet, illi iniuria, uindictaeque cupiditas me-
tuenda facile subolet, & sibi nocituram animadu-
uertit, cum iudex quandoque plus ualeat
in causa quam pars & eius Patronus. Magna
& difficulter digerenda haec est calamitas,
maxime si omnis iuris expertes, rus incolen-
tes, respiciamus. Hi enim sola reguntur sui
iudicii Actuarii, non raro ad nutum iurisdic-
tionis domini parati, uoluntate, etiam ini-
qua, uel maxime iniusta. Optime hinc qui-
dem prospectum in Ordin. Recogn. ad Tit. II.
§. 3., penes ipsos esse non debere, ut cau-
sam inter subditos & dominum dirimant,
quin potius de iure respondentium Collegio-
rum decisionem expetant. Sed & his eadem
obuiat difficultas, qui, in multoties imperiti
scribae fidem, & registraturas se resoluerent, &
ipsas pro facti ueritate agnoscere obligan-
tur. Inueterato huic, & indies ingrauescen-
ti malo medendi prope remedium deficere
uidetur. Interim crederem, eorum, qui de
iure

116
iure in Collegiis respondent, imponendum esse conscientiae, ut, ubi uel iudicis, uel Ad-uocati, in causa litigiosa adhibiti, malam, pro-trahendi, uel illegaliter decidendi, intentionem obseruent, merentem, iactura expen-sarum & multa, prout religio suggerit, coer-ceant, nec alibi, quam ex Ordine Ictorum, ubi plurium animaduersio, unius, alteriusue cognitione praestantior, in dubio expectan-da, sententia depromatur, & sanctio Ordin. Recogn. ad Tit. 34. §. 2. maiori cum curatio-ne attendatur. Sed praesens occasio non per-mittit, hoc thema, quod quo delicatius, eo am-priori diiudicatione dignum est, debite per-scrutari, multo minus difficultates, quae se-tali in negotio exerunt, non contemnendas, ut par est, delineare. Temporis nostri, hoc seculo malis hominibus aucti ac conturbati, ratio postulat, ut cum sollicitudine, ac sum-ma circumspectione, omnes, qui publico bene cupiunt, in id studiosè incumbant, & si quid consilio ualent, id suggerant, quo ma-litia inutilium liberemur causidicorum, bo-norum tamen causarum Patronorum famae consulamus, eamque conseruemus, ac distin-guamus. Plura tangere institutum nec affer-re

re permittit. Nam uitae curriculum nostri
Candidati, quod, uti ipse elaborauit, hic in-
fero, referendum est,

Ego *ADAMVS HENRICVS
FLEISCHER*, parentibus honestis, patre ni-
mirum *Samuele Fleischer*, artis extruendi mo-
lendina perito, matre *Trolzschia*, praematura
morte mihi iam ante biennium abhinc erepta,
in molendino prope *Grimam* natus, lucem in
ipsis uigiliis festi Natiuitatis Christi Anno
MDCCIIIX primo aspexi. Praedicti mei pa-
rentes omnem curam impenderunt, ad honestam
educationem necessariam, nihilque intermise-
runt eorum, quae ad disciplinas, quibus pueri-
lis aetas impertiri solet, conducere uideban-
tur. Eum in finem me, *Waldenburg* Schoen-
burgiorum, institutioni *Rektor*um *Fornii* &
hunc excipientis *Crellii* permiserunt, qui in for-
mandis moribus & docendis & religionis *Chri-
stianae* & literarum humaniorum principiis fi-
deles se exhibuerunt. Tandem parentes *Gri-
mam*

nam A. M DCCXXIV. se recipientes sequutus, ex singulari Clementissimi Nutritoris gratia, in illustri Schola prouinciali ad Moldam institutione Rectoris Ermelii meritis & amnis graui, & Schumacheri iam fascēs Rectoris sibi delatas gerentis, non minus quam Egenolssi pie defuncti & Vlischiū peculiari amore me semper prosequentis, supra triennium ut Extraneus, ceu loquuntur, usus sum, eorum singulorum fidem atque industriam gratissima mente agnosco, publiceque hic testor. Ex quo uero, studiis scholasticis absolutis, ad altiora contendere animus mihi fuit, Lipsiam conuersus sum, ibidemque Rectore Magnifico, Klausingio orthodoxae fidei magno Theologo, A. M DCC XXVII. in album Studiosorum receptus Iurisprudentiae Studio me consecraui. Per integrum Sexennium, quod Lipsiae studiorum causa commoratus sum, in Philosophicis Celeberrimi Mulleri, Professoris iam publici, institutionem assiduam, frequentauī, & in addiscendis tam Ciuilis quam

B

Ca-

Canonici Iuris principiis, ab eius ore pependi,
cui propterea grates maximas persoluo. Prae-
ter hunc tamen & alios magni nominis Ictos,
quibus multum me debere, profiteor, cineres Il-
lustris Gribneri, cuius praelectionibus, imprimis
Iuris priuati illustris & ad Ordinationem Pro-
cessus Saxonici Recognitam, habitis interesse
mibi licuit, summa cum deuotione ueneror.
Illustrem porro Rechenbergium laude mea mul-
to superiorem, Ius publicum, Franckensteinium,
in uiuis cum adhuc esset, idem Ius & res gestas
Imperatorum, Gebauerum, Ius feudale & Histo-
riam Iuris uniuersi, Cramerum denique, strenu-
um iurium & morum Germanicorum indagato-
rem, hoc ius patrium, explicantes & Baue-
rum, ordinis causas in foro pertractandi, ratio-
nes demonstrantem, sedulo audiui, & in Gymna-
sio disputatorio Menckeniano, moderante Con-
sultissimo Viro Kunboldio, de cuius patrocinio
mibi etiamnum gratulor, Theses & defenden-
do & oppugnando, publice uentilauit. His ergo
studiis ad finem feliciter perductis in patriam
reuer-

reuerfus otium & tempus in eo, ut doctrinas ex ore tantorum Virorum exceptas, in succum & sanguinem conuerterem repetendo, consumsi. Iam uero in eo sum occupatus, ut propositum, quod sub finem studiorum meorum conceperam animo, remotis impedimentis, exequar, & in Alma Vitebergensi editis, more institutoque maiorum, speciminibus, summos in Iure honores adipiscar. Quos, si impetrauero, Summum numen felices faustosque esse iubeat!

Omnia, quae Candidato nostro fuerunt praestanda, ita feliciter & cum applausu Ordinis Ictorum peregit, ut, duobus exantlatis examinibus, publice se exhibere, & Specimen Disputationis defendere, ipsi superfit, antequam supremus in Iure honor ipsi possit decerni. Quare cum sub Praesidio Viri Illustris atque Excellentissimi Domini AVGVSTINI LEYSERI, Icti famigeratissimi, Potentissimo Poloniarum Regi & Principi Electori Saxoniae a Consiliis Aulae ac Iustitiae,

77
tiae, Ordinis nostri Ordinarii ac Antecessoris primi, Consistorii Ecclesiastici Directoris, Curiae Prouincialis, itemque Scabinatus Affessoris primarii futura d. *ma* Maj. Dissertatione, de *Vi Priuata*, in Auditorio maiori suas partes tueri instet, Rectorem Academiae Magnificum atque Illustrem, Illustrissimos Dominos Comites, Perillustrem Dn. L. Baronem, Patres nostrae Academiae conscriptos, cum generosissima ac nobilissima studiosa iuuentute, ex tali publica concertatione calcar ac uoluptatem insignem ad studia, omni cura atque applicatione pertractanda & absoluenda, capiente, inuito. Quam beneuolentiam ac affectum data opera demereri non intermittam. Dabam Vitebergae
D. XIX. Maj. MDCCXXXVII.

VITEBERGAE

Typis EPHRAIMI GOTTLOB EICHSFELDI

Wittenberg, Diss. 1737

W 20

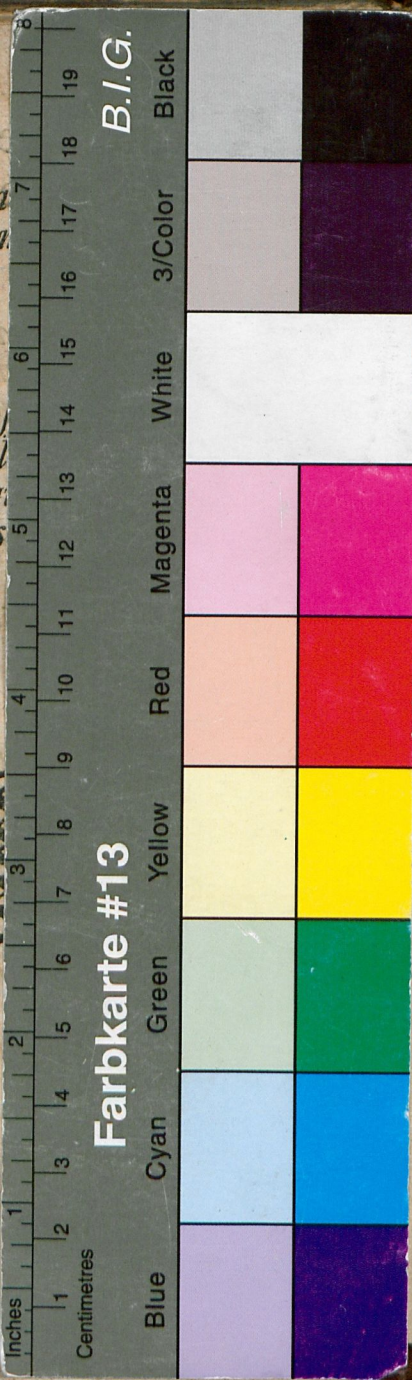
f

56.

29.

ORDINIS ^{1737 25}
IVRE ³⁰ CONSVLTORVM

IN
ACADEMIA VITEBERGENSI
H. T.

DECANVS
GODOFRIDVS
LVDOVICVS
MENCKEN

ICTVS

POTENTISSIMI POLONIARVM REGIS ET
PRINCIPIS ELECTORIS SAXONIAE AVLAE AC IV-
STITIAE NEC NON IN SVMMO PROVOCATION.
SENATV CONSILIARIVS, ITEMQVE COLLEGIO-
RVM, QVAE VITEBERGAE FLORENT, IVRI-
DICORVM, ET IVDICII PROVINC. LVSTAT.
INFER. ASSESSOR